

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/34/2022
Identifikačné číslo spisu: 7019200004
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7019200004.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: Adriana Brecková, s miestom podnikania Moskovská 181/7, 37317407 Michalovce, IČO: 37317407, právne zastúpená: JUDr. Radoslav Soták, advokát so sídlom Námestie slobody č. 7, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce Košice, so sídlom Masarykova 10, 040 01 Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO/BEZ/2018/5998, O-591/2018 zo dňa 15.11.2018, o kasačnej sťažnosti žalobkyne voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/1/2019-40 zo dňa 30.06.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 7S/1/2019-40 zo dňa 30.06.2021 Krajský súd v Košiciach ako správny súd zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. PO/BEZ/2018/5998, O-591/2018 zo dňa 15.11.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Košice zo dňa 17. 09. 2018 č. k.: 196/18/O (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Inšpektorát práce Košice uložil žalobkyňi podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) pokutu vo výške 2 000 eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní“), ktoré spočívalo v tom, že žalobkyňa ako zamestnávateľka porušila zákaz nelegálneho zamestnávania tým, že dňa 15.05.2018 o 11.03 hod. využívala závislú prácu fyzickej osoby W. I., E.. XX.XX.XXXX, ktorá pre zamestnávateľa vykonávala práce pri predaji tovaru na prevádzke Pohostinstvo Nacina Ves č. 225, pričom s ňou

nemala založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu - zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“).

3. Správny súd dospel k záveru, že v administratívnom konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, že žalobkyňa spáchala predmetný správny delikt tak, ako bol špecifikovaný v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa i žalovaného. Táto skutočnosť vyplynula zo zistení inšpektorátu práce počas kontroly nelegálneho zamestnávania u žalobkyne a je dôkazovo podložená protokolom, zápisnicou o podaní informácie o vysvetlení dôvodu fyzickej osoby na pracovisku, spísanou v uvedený deň s menovanou osobou, videozáznamom o priebehu výkonu inšpekcie a ďalšími listinami, obsahnutými v administratívnom spise, z ktorých nepochybne vyplýva, že táto osoba vykonávala pre žalobkyňu ňou špecifikovanú prácu v uvedený deň už od 10:15 hod., t. j. aj v čase inšpekcie práce, bez akejkoľvek zmluvy uzavretej v zmysle Zákonníka práce. V danom prípade neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 2a zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, keďže neboli splnené podmienky na jeho uplatnenie, touto otázkou sa žalovaný zaoberal vychádzajúc z argumentácie žalobkyne.

4. Námietku žalobkyne, že zápisnica o podaní informácie o vysvetlení dôvodu fyzickej osoby na pracovisku je nezákonným dôkazom z dôvodu obmedzenia osobnej slobody menovanej osoby bez opory v zákone, považoval správny súd za neopodstatnenú. Zápisnica zo dňa 15.05.2018 o podaní informácie o vysvetlení dôvodu fyzickej osoby na pracovisku spísaná v uvedený deň s W. I. bola vyhotovená v zmysle platnej právnej úpravy v rámci výkonu inšpekcie práce. Uvedená osoba bola pred podaním vysvetlenia riadne poučená o jej právach a povinnostiach, bola požiadaná o vysvetlenie dôvodu jej prítomnosti na pracovisku, ktorý ako to vyplýva z jej obsahu, spontánne, bez dohody so žalobkyňou vysvetlila a po oboznámení sa s jej obsahom na znak súhlasu s týmto zápisnicu aj vlastnoručne podpísala, bez akýchkoľvek pripomienok. Z obsahu administratívneho spisu, najmä z videozáznamu z predmetnej inšpekcie práce nepochybne vyplýva, že žiadnym spôsobom nebola pri podávaní vysvetlenia obmedzená na svojej osobnej slobode v zmysle námietky žalobkyne, pretože táto bola prítomným inšpektorom práce počas podania vysvetlenia iba upozornená na to, že telefonáty môže uskutočniť po podaní vysvetlenia z dôvodu, aby nebol rušený jeho priebeh.

5. Za irelevantnú považoval správny súd aj argumentáciu žalobkyne, týkajúcu sa nenaplnenia znakov závislej práce v danom prípade (najmä absencia vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, pokynu zamestnávateľa a ďalšie namietané iba vo všeobecnosti), pretože uvedené nepochybne vyplýva z vyjadrenia W. I. v zápisnici o podaní informácie o vysvetlení dôvodu fyzickej osoby na pracovisku, čo sa primeraným spôsobom premietlo aj do odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov. Správny súd uviedol, že pokiaľ by menovaná osoba bola žalobkyňou zaučená, lebo ju mala v budúcnosti zamestnať, tejto nič nebránilo, aby túto skutočnosť v rámci svojho vyjadrenia uviedla. Navyše, ak účelom jej prítomnosti na predmetnom pracovisku žalobkyne malo byť iba prevzatie tovaru, ktorý mal byť v čase neprítomnosti žalobkyne na prevádzku dodaný, táto by v prevádzke žalobkyne nevykonávala činnosti ako predavačka, t. j. činnosti, ktoré vyplynuli z jej vyjadrenia i videozáznamu (predaj tovaru, blokovanie, prijímanie hotovosti za predaný tovar). Vychádzajúc z uvedeného správny súd považoval túto argumentáciu žalobkyne za účelovú. V danom prípade dôkazy, obsahnuté v administratívnom spise, boli dostatočným podkladom pre vyvodenie záveru o zodpovednosti žalobkyne za spáchanie predmetného správneho deliktu, preto nebolo potrebné žalobkyňu s W. I. konfrontovať ani vykonávať ďalšie dôkazy.

6. V danom prípade aj výška uloženej pokuty zodpovedá príslušným citovaným zákonným ustanoveniam. Vo veci konajúce správne orgány pri určení jej výšky vyhodnotili všetky kritériá, uvedené v § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce. Za priťažujúcu okolnosť považovali to, že išlo o závažné porušenie základných povinností zamestnávateľa, ktoré mohlo mať za následok závažné sociálne dopady. V prospech žalobcu bolo vyhodnotených predovšetkým to, že išlo o porušenie týkajúce sa jedného zamestnanca, že z jeho strany išlo o prvé porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania a toto porušenie trvalo krátky čas. Zohľadnený bol aj účel, ktorý má sankcia splniť na úseku všeobecnej generálnej prevencie. Podľa názoru súdu správna úvaha správnych orgánov v tomto smere nevybočila z medzí a rámca platnej právnej úpravy a uložená sankcia je závažnosti a povahe skutku primeraná,

táto bola uložená na dolnej hranici určeného sankčného rozpätia (2 000 - 200 000 eur) so zohľadnením prítlačujúcich i poľahčujúcich okolností.

7. Proti tomuto rozsudku včas podala kasačnú sťažnosť žalobkyňa (ďalej aj ako „sťažovateľka“) z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a f/ SSP. Kasačný súd žiadala, aby zrušil rozhodnutie krajského súdu, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov kasačného konania.

8. Sťažovateľka namietala, že sa krajský súd nevysporiadal s jej argumentáciou vo vzťahu k absencii závislosti práce, k absencii pokynov sťažovateľky na výkon práce vo vzťahu k W. I.. Žalovaný nevykonal žiadne dokazovanie zamerané na preverenie tvrdení sťažovateľky ohľadne dôvodu prítomnosti menovanej osoby na jej prevádzke a ani k údajným pokynom vo vzťahu k nej. Tvrdenia sťažovateľky neboli s menovanou osobou konfrontované a nebolo vykonané ani iné dokazovanie. Sťažovateľka pritom uviedla, že sesternici - W. I. v daný deň 15.05.2018 nehovorila, aby vykonávala nejaké práce na prevádzke v čase jej neprítomnosti a menovaná tak robila bez pokynu sťažovateľky. Žalovaný však okrem výsluchu menovanej osoby nevykonal žiaden iný dôkaz a nezískal ani žiaden dôkaz na vyvrátenie tvrdení sťažovateľky. Sťažovateľka vyjadrila názor, že na zistenie skutkového stavu bola nevyhnutná konfrontácia medzi ňou a menovanou osobou. Keďže žalovaný toto dokazovanie nevykonal, dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Sťažovateľka namietala, že zistenie skutkového stavu veci bolo nedostačujúce pre jej riadne posúdenie. Sťažovateľka namietala nedostatočnosť odôvodnenia rozsudku krajského súdu, z ktorého nevyplýva, z akého dôvodu boli jej vyššie uvedené žalobné námietky nedôvodné alebo vyvrátené.

9. Žalovaný sa k obsahu kasačnej sťažnosti vyjadril v podaní zo dňa 20.12.2021. Stotožnil sa s rozsudkom krajského súdu, považuje ho za vecne správny a zákonný. Navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods.2 SSP) po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, je prípustná a podaná v zákonom stanovenej lehote, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), oboznámiac sa so súdnym spisom a administratívnym spisom a po vyhodnotení sťažnostných námietok zistil, že kasačná sťažnosť je v celom rozsahu nedôvodná a preto ju zamietol z nasledovných dôvodov:

11. Podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom k 15.05.2018 (spáchanie skutku) závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.

12. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní v znení účinnom k 15.05.2018 právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

13. Podľa § 2 ods. 2 písm. a/ cit. zákona nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ bod 4 zákona č. 125/2006 Z. z. inšpekcie práce v znení účinnom k 15.05.2018 inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

15. Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ cit. zákona inšpekcia práce je vyvodzovanie zodpovednosti za porušovanie predpisov uvedených v písmene a) a za porušovanie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv

16. Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 cit. zákona inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2 000 do 200 000 eur a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch alebo viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000 eur.

17. Podľa § 19 ods. 6 cit. zákona ustanovenia inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa ods. 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov, b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa, c) počet nelegálne zamestnávaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa ods. 2 písm. a/ 1. bodu, d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku, e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

18. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. PO/BEZ/2018/5998, O-591/2018 zo dňa 15.11.2018, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Košice zo dňa 17.09.2018, č. k.: 196/18/O o uložení pokuty vo výške 2 000 eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, spočívajúce v tom, že žalobkyňa porušila zákaz nelegálneho zamestnávania tým, že dňa 15.05.2018 o 11.03 hod. využívala závislú prácu fyzickej osoby W. I., E.. XX.XX.XXXX, ktorá vykonávala práce pri predaji tovaru na prevádzke Pohostinstvo Nacina Ves 225, pričom s ňou nemala založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu - Zákonník práce.

19. Z administratívneho spisu kasačný súd zistil, že sa v ňom nachádza podnet zo dňa 30. 04. 2018, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa zamestnáva načierno brigádnikov a nevydáva bloky o nákupe na prevádzke Pohostinstvo Nacina Ves č. 225. Následne bola dňa 15.05.2018 na tejto prevádzke vykonaná inšpekcia práce, zameraná na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania podľa zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Na mieste bola spísaná zápisnica o poskytnutí informácie W. I., datovaná 15.05.2018 o 11:08 hod., do ktorej bolo po poučení menovanej zaznamenané: „Na prevádzke Pohostinstvo Nacina Ves 225 dnes 15.5.2018 som tu za kamarátku, majiteľku, sesternicu v jednej osobe W. I.. Toto je jej prevádzka. Som tu od cca 10:15 hod, vydávam tovar, predávam a blokujem na registračnej pokladni. Ona mi povedala, ako to tu chodí, zaučila ma. Nemám s ňou uzatvorený žiadny pracovnoprávny vzťah, je to moja sesternica. Zastupujem ju tu, kým príde. Nedohodli sme sa na žiadnej odmene za túto prácu. Zástera, ktorú nosím, je jej. V čase príchodu kontroly som nablokovala tovar, prevzala hotovosť.“ Súčasťou zápisnice je poučenie a vlastnoručný podpis menovanej osoby a dvoch inšpektorov práce, z výkonu inšpekcie práce bol vyhotovený video záznam. Zistený nedostatok bol následne zadokumentovaný v protokole o výsledku inšpekcie práce č.: IKO-180-3-2.4/P-E28-18 zo dňa 31.05.2018, ktorý bol v ten istý deň prerokovaný so žalobkyňou ako fyzickou osobou podnikateľkou.

20. Žalobkyňa sa k jeho obsahu vyjadrila podaním zo dňa 05.06.2018, v ktorom uviedla, že dňa 15.05.2018 otvárala prevádzku o 10:00 hod, prišla za ňou sesternica a asi po 15 minútach dostala astmatický záchvat a musela ísť k lekárovi, preto poprosila sesternicu, aby na prevádzke počkala, kým doručia tovar, ktorý mal prísť dopoludnia. Menovanej ukázala, ako blokovať a predávať tovar, lebo ju plánovala od 18.05.2018 zamestnať z dôvodu, že jej bolo ošetrujúcou lekárkou odporúčané nezdržiavať sa v zafajčených priestoroch, žalobkyňa je na čiastočnom invalidnom dôchodku. Nehovorila menovanej, aby vykonávala nejaké práce, požiadala ju ako rodinu o výpomoc, aby bol doručený tovar. Má za to, že jej prítomnosť nemohla splňať znaky závislej práce pri absencii vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, pri absencii pokynov žalobkyne na výkon práce. Nemala v úmysle nelegálne ju zamestnávať, bola tam len kvôli doručeniu tovaru, kým sa vráti od lekára.

21. Po preskúmaní a zhodnotení zisteného skutkového stavu bolo vo veci dňa 17.09.2018 vydané prvostupňové rozhodnutie. S poukazom na obsah zápisnice skonštatoval, že na prevádzke nebola žiadna iná osoba vykonávajúca práce a z vyjadrenia zamestnankyne je zrejmé, že ju do výkonu prác zaučila zamestnávateľka. Skutočnosti, ktoré sú uvedené v zápisnici, uviedla zamestnankyňa dobrovoľne a po poučení o následkoch podania nepravdivej informácie. Tieto skutočnosti zamestnankyňa uviedla spontánne, bez možnosti dohody na obsahu s účastníčkou konania. Správny

orgán vyhodnotil, že predaj v konkrétnej prevádzke je možné vykonávať iba podľa pokynov vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, nakoľko zamestnanec si nemôže sám stanoviť, kedy a aký tovar bude predávať, za aké ceny a pod. Zo zápisnice o podaní informácie jednoznačne vyplýva, že pokyny zamestnankyňa dostala. Pri uložení pokuty 2 000 eur prihliadol na to, že porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania je závažným porušením povinnosti, prihliadol však na celkový počet zamestnancov zamestnávateľa (dvaja) a vyššia pokuta by mohla mať negatívny vplyv na chod podnikania. Nelegálne zamestnávateľ zamestnával len jednu osobu, išlo o prvé porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania a protiprávny stav trval iba krátku dobu.

22. Národný inšpektorát práce ako odvolací orgán v preskúmanom rozhodnutí dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán jednoznačne preukázal, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej jej z § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Tento záver vyplýva najmä zo zápisnice o podaní informácie zo dňa 15. 05. 2018, spísanej s W. I.. Túto zápisnicu považuje za zákonne získaný dôkaz. Tento záver podporuje skutočnosť, že pred podaním informácie bola menovaná, ktorá vykonávala na pracovisku činnosť, poučená, že je povinná poskytnúť na požiadanie inšpektora práce informácie potrebné na výkon inšpekcie, vrátane následkov za nepravdivé, resp. zavádzajúce alebo neúplné podanie informácie, čo potvrdila vlastnoručným podpisom. Fyzická osoba všetky skutočnosti uviedla spontánne, bez možnosti dohody na obsahu so žalobkyňou.

23. Žalovaný odmietol námietku o obmedzení osobnej slobody menovanej osoby, s poukazom na ust. § 183 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon konštatoval, že z tohto ustanovenia nevyplýva, že by sa jednalo o obmedzovanie osobnej slobody v čase, keď inšpektor práce len napomenul kontrolovanú fyzickú osobu, aby počas spisovania zápisnice nezdvihala telefón, o čom svedčí videozáznam.

24. Po preskúmaní veci a po vyhodnotení sťažnostných bodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmanej veci v merite veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

25. Z administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané, že sesternica žalovanej W. I. vykonávala dňa 15.05.2018 v prevádzke žalobkyne prácu, pričom jej prítomnosť na prevádzke bola dôsledkom pokynu sťažovateľky, ktorá menovanú v čase otváracích hodín prevádzky v čase od 10:15 poverila samostatným zabezpečením prevzatia dodávky tovaru na tejto prevádzke (toto poverenie sťažovateľka opakovane sama potvrdila), pričom menovaná na prevádzke zabezpečovala aj ďalšie činnosti, na ktoré bola zaškolená sťažovateľkou, napr. blokovanie do registračnej pokladnice, vydávanie tovaru, ale ako vyplýva z video záznamu, napr. aj uchovávanie bločkov z registračnej pokladnice. Tieto činnosti zabezpečovala menovaná osoba v mene (na ekonomický prospech aj ťarchu) sťažovateľky. Jednalo sa teda o závislú prácu v zmysle Zákonníka práce. Takto zistený skutkový stav vyplýva z viacerých vyjadrení samotnej žalobkyne (ohľadne prevzatia dodávky tovaru na svojej prevádzke), z vyjadrenia W. I. a z videozáznamu, ktorý bol vyhotovený počas kontroly. Vyjadrenie menovanej osoby je hodnoverným dôkazom, podporeným videozáznamom z kontroly, preto správne z neho správne orgány vychádzali. W. I. bola žalobkyňou riadne zaučená, predávala tovar, preberala hotovosť, blokovala v registračnej pokladni. To, že ju zaučila žalobkyňa, nebolo sporné, avšak podľa žalobkyne ju mala zaučiť pre prácu v budúcnosti. Žalobkyňa tvrdila, že dňa 15.05.2018 otvárala prevádzku o 10:00 hod, prišla za ňou sesternica a asi po 15 minútach dostala astmatický záchvat a musela ísť k lekárovi, preto poprosila sesternicu, aby na prevádzke počkala, kým doručia tovar, ktorý mal prísť dopoludnia, pričom ju nemala v úmysle v ten deň zamestnať. Takáto obrana žalobkyne sa javí ako účelová a ťažko uveriteľná, pretože pokiaľ by žalobkyňa mala skutočne úmysel nepoveriť W. I. obsluhou prevádzky, neponechala by prevádzku otvorenú počas jej neprítomnosti tak, aby ju mohli navštevovať zákazníci, ktorých zákonite niekto musel obsluhovať. Naopak, je logický taký skutkový priebeh, ktorý ozrejmla W. I., teda že v prevádzke žalobkyne pracovala aj v deň kontroly.

26. Sťažovateľka vo svojich vyjadreniach v správnom konaní neuviedla žiadne dôkazy, ktorými by vyššie uvedené závery spochybnila a spochybnila tak existenciu svojej objektívnej zodpovednosti za zistený správny delikt. Pokiaľ sťažovateľka namietala, že nebola vykonaná konfrontácia za účelom zistenia dôvodov prítomnosti menovanej na prevádzke, kasačný súd konštatuje, že tento dôkaz, s prihliadnutím na dôkazy získané v rámci správneho konania, nebolo potrebné vykonať. Nosnými dôkazmi sú zápisnica o poskytnutí informácie W. I., ktorej súčasťou je poučenie menovanej osoby o povinnosti poskytnúť informácie potrebné na výkon inšpekcie, vrátane následkov za nepravdivé resp. zavádzajúce alebo neúplné podanie informácie a jej vlastnoručný podpis a video záznam vyhotovený z výkonu inšpekcie práce. Pre vyhodnotenie hodnovernosti vyjadrenia W. I. ako dôkazu bolo rozhodujúce, že všetky skutočnosti uviedla poučená, bezprostredne počas kontroly bez prípravy, spontánne, bez možnosti dohody na obsahu so žalobkyňou. Kasačný súd sa preto stotožnil s názorom žalovaného, že takto vykonané dokazovanie nebolo potrebné dopĺňať.

27. Čo sa týka typu zodpovednosti, kasačný súd dáva sťažovateľke do pozornosti, že tzv. zmiešané správne delikty fyzických osôb - podnikateľov sa v zmysle teórie správneho práva (doc. JUDr. Machajová, CSc. a kol. -Všeobecné správne právo - 5. aktualizované vydanie Vydavateľ: Eurokódex, Bratislava 2010) zásadne neviažu na zavinenie. Podnikajúca fyzická osoba je za tento delikt objektívne zodpovedná, pričom súčasná právna úprava takmer vôbec neumožňuje zbaviť sa čo len čiastočne zodpovednosti zaň, pretože prevažne neupravuje všeobecné liberačné dôvody. Z toho vyplýva záver, že fyzická osoba - podnikateľ zodpovedá výlučne za spôsobený protiprávny stav bez ohľadu na zavinenie. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ bolo zistené nelegálne zamestnávanie zo strany sťažovateľky, táto zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt, a to bez ohľadu na jej subjektívne vnímanie tejto zodpovednosti.

28. Kasačný súd dodáva, že výška obligatórne ukladanej pokuty podľa § 19 zákona o inšpekcii práce bola ustanovená primerane vzhľadom na nebezpečnosť konania a význam chráneného spoločenského záujmu, vo výške 2 000 eur, teda v minimálnej výške na spodnej hranici sankčného rozpätia. K námietke sťažovateľky, že sa krajský súd nevysporiadal s jej námietkou o absencii znakov závislej práce, kasačný súd konštatuje, že s touto námietkou sa správny súd dostatočne vysporiadal v bode 40 odôvodnenia.

29. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inšancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

30. Kasačný súd konštatuje, že samotná skutočnosť, že žalobkyňa sa nestotožnila s právnym názorom žalovaného a krajského súdu, nie je dôvodom na zrušenie rozsudku krajského súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd ako nedôvodnú zamietol kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP.

31. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobca, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 1, § 167 ods. 1 SSP a contrario). Žalovanému ako úspešnému účastníkovi ich náhradu nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP, § 168 SSP a contrario).

32. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

